

5 vivahdetta Thomas Castrén

14.05.2018

Ålandsbankenin kiinteistösijoittaja Thomas Castrén haluaa tehdä konkreettisia asioita niin töissä kuin vapaa-ajallakin. Parhaiten vauhtilajeihin viehättynyt lauttasaarelainen rentoutuu mökillä rakennusprojekteissa ja onnellisimmillaan hän on purjehtiessaan kilpaa keltaisella Tipu-lentopurjeveneellään.

Pääkaupunkiseudulla syntyneen Thomas Castrénin elämä saattaisi tänä päivänä näyttää hyvin erilaiselta, jos hän ei olisi unohtanut osallistua oikeustieteellisen pääsykokeeseen ja ollut vaihtopilaana Chilessä. – Minusta piti tulla juristi ja pikkuveljestä lääkäri, jotta isällä olisi vanhempana kaikki asiat hoidossa. Kummastakaan ei tullut, mitä piti. Olen kuitenkin oppinut vanhemmiltani hyviä arvoja, kuten aitous ja ahkeruus. Pitää olla oma itsensä ja olla omia mielipiteitä, eikä vain sokeasti seurata laumaa.

Lapsuudessa Castrénien kotona ei ollut lupa murjottaa. – Vanhempani ovat opettaneet, ettei saa antaa periksi tai valittaa turhasta. Meille lapsille sanottiin usein, että elämässä on kaikki hyvin ja katsokaa positiivisesti eteenpäin. Positiivinen elämänsäsenne näkyy vahvasti Thomaksessa nykyäänkin niin työssä kuin vapaa-ajalla. Mutta miten ihmeessä tästä töissä harkitsevaisesta riskianalyytikosta voi harrastusten parissa kuoriutua varsinainen riskejä rakastava hurjapää ja yllytyshullu?

VIVAHDE 1: Kiinteistösijoittaja

Pääsin ennen armeijaa sisään Hankeniin (Svenska Handelshögskolan) ja tarkoituksena oli armeijan jälkeen hakea oikeustieteelliseen. Kesäkuussa olin töissä, kun ystäväni soitti ja ihmetteli, miksi en ollut pääsykokeessa. Olin unohtanut päivän ja niin päädyin kaupalliselle alalle, jonne oikeastaan sovin paremmin. Kauppakorkeakoulussa luin sivuaineena kauppa-oikeutta, joten sainkin yhdistettyä nämä kaksi kiinnostuksen kohdetta.

Olen ollut jo viisi vuotta Ålandsbankenilla. Kaksi ja puoli vuotta toimin varainhoitajana ja siirryin sitten kiinteistösijoittamisen puolelle. Kiinteistösijoittamisen vaatima analyyttisyys ja pitkäjänteisyys sopivat minulle hyvin. Työni on hyvin sosiaalista ja teen tiiviisti yhteistyötä esimerkiksi rakennusliikkeiden kanssa, joilta ostanne rahastoon uusia asuinhuoneistoja. Pidän siitä, että olemme tekemisissä konkreettisten asioiden, kuten asuntojen ja tonttien parissa, ja pääsen kehittämään jotain uutta.

Kollegat kuvailisivat minua varmasti tunnolliseksi ja ahkeraksi. Meillä on hyvä yhteishenki ja paljon huumoria. Positiivisuus on ehkä näkyvin luonteenpiirteeni töissä. Otan vastuuta, mutta en stressaa, koska se ei auta ongelmanratkaisussa. Urani kohokohta tähän mennessä on ollut, kun rahastomme saavuttivat yhden miljardin arvon. Olemme onnistuneet voittamaan sijoittajien luottamuksen. Samalla olemme helpottaneet vuokraasuntopulaa ja luoneet talouskasvua. Kiinteistömarkkinoilla ei tehdä nopeita pikavoittoja, vaan se on pitkäaikaista sijoittamista. Voitot tai tappiot realisoituvat vasta noin 5-10 vuoden päästä.

VIVAHDE 2: Purjehtija

Töissä olen laskelmoiva ja tunnollinen, kun taas vapaa-ajalla otan enemmän riskejä. Minussa on aina ollut tiettyä uhkarohkeutta. Moni harrastuksistani on liittynyt vauhtiin ja adrenaliiniin. Nuorempana ykköslajini oli käsipallo, mutta olen kokeillut melkein kaikkia joukkueurheilulajeja. Lisäksi olen harrastanut lumilautailua, liitovarjoilua, motocrossia, leijalautailua ja wakeboardingia. Haluan olla hyvä ja suurin seikkailuni tähän mennessä on ollut osallistuminen moottoripyöräkilpailuun Mexican aavikon läpi vuonna 2012.

Kymmenen viime vuoden ajan suurin osa vapaa-ajastani on mennyt purjehdukseen. Purjehdus on monipuolista. Siihen kuuluu teknisen osaamisen lisäksi meteorologinen tietämys ja rakentaminen. Omistan pienen lentopurjehduslaivan, jolla myös kilpailen. En kestä pelkkää purjehdusta oleilua tai hidasta etenemistä. Tarvitsen kilpailemista ja lomalla suuntaan usein sinne, missä kisat ovat. Olen pärjännyt ihan hyvin SM- ja EM-tasolla tietyissä luokissa. Nautin tiukoista tilanteista, enkä lannistu virheistä.

Luonto ja saaristo ovat tärkeässä osassa purjehduksessa ja sen takia Ålandsbankenin Itämeren suojelua tukeva Itämeriprojekti on minulle tärkeä. Itämeren pitäminen puhtaana on edellytys harrastukselleni. Itämeren ja Suomenlahden saaristot ovat maailman hienoimpia.

"En kestä pelkkää purjehdusta oleilua tai hidasta etenemistä. Tarvitsen kilpailemista ja lomalla suuntaan usein sinne, missä kisat ovat".

VIVAHDE 3: Rakentaja ja uuden oppija

Parhaat lapsuuden muistoni liittyvät veneilyyn ja mökkeilyyn saaristossa. Vietimme aina koko kesän mökillä. Samalla saarella oli yli kymmenen lasta ja seikkailimme ympäri saarta. Silloin 15-asteinenkin vesi tuntui lämpimältä. Vietän nykyäänkin kesäloimat mökillä. En kuitenkaan pysty vain

istumaan laiturilla lukien kirjaa. Rentoudun parhaiten mökin kunnostustöissä ja rakennusprojekteissa. Rakentaminen on hauskaa, koska siinä näkee heti oman kädenjäljen. Se on kuin terapiaa. Olen rakennellut vajoja, laiturin ja nyt viimeksi tein terassin, joka kesti 35 hengen juhannustanssit. Vähän pelotti ennen juhlia, mutta kaikki meni hyvin. On hauska kokeilla ja huomata, että pystyy rakentamaan itse, mitä haluaa.

VIVAHDE 4: Maailmanmatkaaja

Koti merkitsee minulle levähdyspaikkaa, jonne pääsen syömään, nukkumaan ja keksimään uusia seikkailuja. Talvella suuntaan lomalla lämpimään, mutta kesällä haluan olla pääosin Suomessa, koska täällä on niin hienoa. Viime kesänä olin purjehtimassa Gardajärvellä ja maaliskuussa järjestetään purjehduskisat Bermudalla. Haluaisin kuitenkin taas päästä Etelä-Amerikkaan. Olin Chilessä vaihtopilaana ja sain paljon paikallisia ystäviä. Etelä-Amerikassa nautitaan elämän pienistä asioista ja ihmiset ovat avoimia sekä sosiaalisia. Sieltä jäi itsellenikin paljon hyviä tapoja, ja sinne haluaisin palata sinne aina uudestaan ja uudestaan.

”Urani kohokohta tähän mennessä on ollut, kun rahastomme saavuttivat yhden miljardin arvon”.

VIVAHDE 5: Ystävä

Etelä-Amerikassa perheen kanssa ollaan paljon tekemisissä ja pyydetään vieraita avoimemmin mukaan ja kotiin. Chilessä sain etsiä uusia kavereita, jolloin avauduin ja tulin itsevarmemmaksi. Kokemus muutti minua aika paljon. Jos järjestän illanviettoja tai mökkijuhlia, kutsun yleensä kaikki mukaan. Mitä enemmän sosiaalisia tapahtumia ja ihmisiä ympärilläni on, sitä mukavampi. Toivon elämässä, että ihmiset puhaltisivat yhteen hiileen. Pitäisi ottaa muut huomioon ja antaa kaikille mahdollisuus. Tulisi keskittää energiaa siihen, miten niille, joilla on vähemmän, saataisiin enemmän.

Artikkeli lehdestä Ålandsbanking 2/2017 (julkaistu 20.12.2017)